

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117216694
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117216694.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobcu M.. D.N. D.N., E., P. XX.XX.XXXX, Y. U., H.. U., L. XX, zastúpený JUDr. Rudolfom Maníkom, PhD., MBA, MHA - advokát s.r.o., Advokátska kancelária Masarykova 2, Košice, proti žalovaným 1. X.M. Š.T., Z.. M.T., nar. X.X.XXXX, Y. I. J. X, zastúpený Mgr. Karolom Ševcom, advokátom, so sídlom v Prešove, Hlavná 29, 2. D.A. Š.A., P. XX.XX.XXXX, Y. I. J. X a 3. N.A. Š.A., P. X.X.XXXX, Y. L., H. XX, o zaplatenie 50.000 Eur a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C 25/2017-97 zo dňa 19.9.2018, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 11C 25/2017-157 zo dňa 3.12.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti voči žalovaným v 1. a 2. rade a o zamietnutí žaloby voči žalovanému v 3. rade a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Priznáva žalovaným v 1., 2. a 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovaným v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 8.105,11 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.1.2018 do zaplatenia v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovanej v 1/ rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 100 eur s úrokmi z omeškania 5 % ročne o 19.1.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti voči žalovaným v 1/ a 2/ rade a žalobu voči žalovanému v 3/ rade zamietol. Žalovanej v 1/ rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68 % a žalovaným v 2/ a 3/ rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Opravným uznesením prvoinštančný súd opravil zrejmu nesprávnosť v záhlaví napadnutého prvoinštančného rozsudku zo dňa 19.9.2018 č.k. 11C 25/2017-97 tak, že dátum narodenia žalobcu je správny tak, že „nar. XX.XX.XXXX“.

2. Prvoinštančný súd vychádzal zo žaloby, kde sa žalobca domáhal, aby žalovaní v 1/ až 3/ rade boli zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 50.000 eur s úrokmi z omeškania 5,05 % ročne od 26.6.2017 do zaplatenia, a to titulom vrátenia kúpnej ceny. Žalobca ako kupujúci zmluvou z 19.6.2014 nadobudol od žalovaných ako predávajúcich nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k.ú. I. J., a to rodinný dom súp. č. X a parcely KN XXX, XXX za kúpnu cenu 50.000 eur, ktorú im zaplatil v dňoch 25. - 26.6.2014. Súd však rozsudkom sp. zn. 19C 262/2014 zo dňa 4.4.2016 určil vlastnícke právo žalovaných k predmetným nehnuteľnostiam, a preto žiadal vrátiť zaplatenú kúpnu cenu.

Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní zistil uzatvorenie kúpnopredajnej zmluvy na nehnuteľnosti zapísané na LV XXX, k.ú. I. J., kde žalovaní boli predávajúci a žalobca ako kupujúci.

Vlastníkom týchto nehnuteľností sa stal žalobca. Kúpnu cenu v zmysle kúpnej zmluvy mal dohodnúť na 50.000 eur, ktorú zaplatí na účet v peňažnom ústave s tým, že z kúpnej ceny sa uhradza pohľadávka Prima banke Slovensko, a.s. vo výške 7.245,11 eur a Dražobnej spoločnosti, a.s. okolo 860 eur.

Žalobca uhradil kúpnu cenu, a to prevodom zo svojho bežného účtu vedeného v Tatra banke, a.s. dňa 25.6.2014 tromi platbami po 10.000 eur a dňa 26.6.2014 jednou platbou vo výške 20.000 eur na účet v Tatra banke zriadený žalovanou. Žalovaná si tento účet zriadila dňa 23.6.2014. Dňa 25.6. o 10.07 hod. z neho vybrala v hotovosti 9.900 eur, v ten istý deň o 10:39 hod. sumu 10.000 eur a v ten istý deň o 11.05 hod. sumu 10.000 eur. Nasledujúci deň 26.6.2014 vybrala zo svojho účtu o 09:34 hod. sumu 10.000 eur a o 9:50 hod. ďalších 10.000 eur. Dňa 26.6.2014 uhradila v prospech Prima banka Slovensko, a.s. sumu 8.105,11 eur, ktorú sumu vložila priamo na účet Prima banky. Prima banka Slovensko, a.s. mala totiž voči žalovanému v 2/ rade pohľadávku z titulu úverovej zmluvy č. 40/222/08 zo 16.4.2008, kde mu poskytla úver vo výške 300.000 eur a na nehnuteľnosť zapísanú na LV XXX bolo zriadené záložné právo. Keďže žalovaný v 2/ rade úver riadne nesplácal, Prima banka Slovensko, a.s. pristúpila k realizácii záložného práva, avšak po tom, čo žalovaná v 1/ rade voči Prima banke Slovensko, a.s. dlh uhradila, táto spoločnosť od dražby upustila.

Pred prvoinštančným súdom bolo vedené konanie 19C 262/2014, kde sa spoluvlastníci nehnuteľnosti, a to aktuálne žalovaný v 1/ až 3/ rade domáhali určenia, že sú spoluvlastníci nehnuteľnosti. V tomto konaní bolo zistené, že Y. A. hrubo zneužil životnú a sociálnu situáciu žalovaných v 1/ a 2/ rade a namiesto zmluvy o pôžičke im predložil kúpnu zmluvu, ktorú nemali vôľu uzavrieť. Dôverovali A. a podpísali listinu s kúpnu zmluvou na nehnuteľnosť, pričom Y. A. ich pripravil o dom. Tento prvoinštančný rozsudok bol potvrdený aj v odvolacom konaní Krajským súdom v Prešove, a to rozsudkom č.k. 28Co 146/2016-254. Prvoinštančný súd vychádzal z dôkazov, ktoré zistil aj v tomto konaní a v pripojenom konaní ORPZ Prešov, odbor kriminálnej polície pod sp. zn. ORP-1169/3-VYS-PO-2016.

K úhrade kúpnej ceny za predaj nehnuteľnosti na účet žalovanej, ktorá si zriadila účet v Tatra banke došlo po tom, čo žalovaná v 1/ rade v úmysle vyhnúť sa dražbe nehnuteľnosti, ktorá im hrozila v dôsledku nezaplateného dlhu voči Prima banke Slovensko, a.s., kontaktovala na základe inzerátu spoločnosť IN DEVEL Košice, ktorá im prisľúbila pomoc. Do ich domácnosti sa v apríli 2014 dostavil Y. A., ktorý im sľúbil vybavenie pôžičky, pričom došlo k podpisu zmluvy u notára JUDr. Č. a až následne bolo zistené, že došlo k uzatvoreniu kúpnopredajnej zmluvy a nie zmluvy o pôžičke.

Prvoinštančný súd vychádzal pri rozhodovaní o uplatnenom nároku z ust. § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Prvoinštančný súd zistil, že žalobca poukázal na účet žalovanej kúpnu cenu 50.000 eur. Kúpna zmluva bola vyhlásená za neplatnú v konaní 19C 262/2014, kde takto ustálený charakter zmluvy mal vplyv na meritorne rozhodnutie o veci, kde bolo určené vlastnícke právo žalovaných k spornej nehnuteľnosti. Preto v rámci synalagmatického právneho vzťahu je potrebné určiť vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z takto neplatného právneho úkonu žalobca poukázal žalovaným. Preto predmetom konania sa stalo vrátenie kúpnej ceny aplikujúc ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Platí, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal, ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Prvoinštančný súd za spornú v rámci preukazovania dôvodnosti podanej žaloby považoval skutočnosť, či a v akom rozsahu došlo k ponechaniu si plnenia z absolútnej neplatnej kúpnej zmluvy žalovanými ako predávajúcimi. Je nesporné, že žalobca ako kupujúci uhradil na účet žalovanej 50.000 eur a žalovaná tieto finančné prostriedky vo výške 49.900 eur počas dvoch dní vybrala piatimi výbermi v hotovosti.

Žalovaná v priebehu všetkých konaní tvrdila, že vybrané peniaze z účtu ihneď odovzdala Y. A., ktorý zmluvu sprostredkoval pre žalobcu. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že Y. A., ktorý pri vybavovaní zmluvy zastupoval žalobcu, sa dopustil konania, ktoré charakterizoval ako podvodné konanie. Žalovaní nikdy nechceli nehnuteľnosť odpredať, zmluvu podpísali s tým, že si požičiavajú peniaze, aby vyplatili dlh Prima banke. Naviac, žiaden exemplár zmluvy žalovaní nedostali, pričom takto to uviedol aj Y. A. pri prvom výsluchu v rámci trestného konania. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že nekalého konania voči žalovaným sa dopustil práve Y. A. v súčinnosti so samotným žalobcom. Y. A. bol v stálom kontakte so žalobcom. Bol informovaný o poukazovaní súm na účet žalovanej a ešte v ten istý deň sám išiel za ňou domov do I. J., kde jej to oznámil a následne ju viedol do E., aby vykonala výbery zo svojho účtu. Stalo sa tak nielen v prvý deň, ale aj v druhý deň. Výber peňazí nebol vykonávaný naraz, ale v rôznych pobočkách banky a s odstupom niekoľko minút tak, ako to bolo zistené z kamerových záznamov

v trestnom konaní, že Y. A. bol pri okienku so žalovanou v 1/ rade, aj keď predtým tvrdil, že ju čakal v aute mimo budovy banky. Naviac, Y. A. žiadal od žalovanej v 1/ rade, aby pre účely úhrady kúpnej ceny si zriadila nový účet v tej istej banke, ako ho mal žalobca, aj keď už mala vlastný účet v inom peňažnom ústave. S účtom mala možnosť disponovať žalovaná v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade. Žalovaná v 1/ rade bola pod vplyvom Y. A., bola ním manipulovaná, a to nielen v súvislosti s uzatváraním kúpnej zmluvy, ale aj v súvislosti s výberom finančných prostriedkov z účtu uhradených z titulu kúpnej zmluvy. Už len samotná skutočnosť, že svedok Y. A. prišiel z U. do I. J. svojim vlastným motorovým vozidlom k žalovanej, aby jej oznámil úhrady na jej účet a potom s ňou išiel do E. a chodil po pobočkách banky, bol s ňou pri okienku v každej banke, čo bolo dva dni za sebou, viedlo prvoinštančný súd k záveru, že peniaze žalovaná v 1/ rade odovzdala Y. A.. Niet rozumného dôvodu, aby sa takýmto spôsobom Y. A. správal. Naviac, tento jej požičal z vlastných sumu 580 eur, ktorá mala byť použitá na úhradu dlhu na elektriku dňa 26.6.2014. Tieto finančné prostriedky jej požičal bez potvrdenia, po tom, čo predtým vybraté peniaze z vlastného účtu mu odovzdala.

Žalobca sa k tomuto konaniu Y. A. nevedel vyjadriť, ale výpoveď žalovanej v 1. rade nespochybnil a nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy. Preto prvoinštančný súd na základe uvedených dôkazov a v logických súvislostiach dospel k záveru, že žalovaná si neoplechala sumu 41.795 eur. Pokiaľ by došlo k opaku, tieto finančné prostriedky by boli žalovanou v 1/ rade použité napríklad aj na dostavbu alebo úpravu rodinného domu, čo sa ale reálne neprejavilo.

Ako nelogické považoval prvoinštančný súd konanie žalobcu, keď že dňa 25.6.2014 vložil na svoj účet sumu 9.900 eur, ktorá suma v rovnakej výške bola vybratá zo svojho účtu žalovanou v 1/ rade a druhýkrát v ten istý deň vložil na svoj účet 11.200 eur, pričom v ten deň žalovaná v 1/ rade vybrala zo svojho účtu 2 krát po 10.000 eur. Jeho tvrdenie, že mal obavy, aby mohol kúpnu cenu za predanú nehnuteľnosť riadne uhradiť aj splátkou na budúci deň je nelogické už aj s poukazom na skutočnosť, že mal k dispozícii na účte sumu 70.000 eur z hypotekárneho úveru.

Ako nelogické videl prvoinštančný súd zo strany žalovanej v 1/ rade vyberanie sumy 49.900 eur z peňažného ústavu a jej uskladnenie doma, a taktiež je nelogické, aby prvý deň po výbere 29.900 eur sa s touto sumou bežne pohybovala a išla do zamestnania.

Taktiež je nelogické pripustiť túto okolnosť v správaní žalovanej v 1/ rade v súvislosti s ponechaním si kúpnej ceny, keď jej cieľom bolo predísť dražbe nehnuteľnosti v súvislosti s dlhom v Prima banke a nie predať nehnuteľnosť za nižšiu cenu, než k tomu mohlo dôjsť v dražbe, kde bola nehnuteľnosť ocenená na 52.500 eur.

Žalovaná vyplatila dlh jej syna, žalovaného v 2/ rade, spoločnosti Prima banka, a.s. vo výške 8.105,11 eur. Na účte po výbere všetkých finančných prostriedkov a úhrade sumy Prima banke jej ostala ešte suma 100 eur z poukázanej finančnej čiastky. Preto prvoinštančný súd čo do úhrady sumy 8.105,11 eur žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade na jej úhradu žalobcovi. Žalovaná v 1/ rade uvedenú sumu prevzala a vyplatila dlh žalovaného v 2/ rade. Preto za tento dlh zodpovedajú solidárne obaja. Pokiaľ sa týka sumy 100 eur, táto ostala na účte žalovanej v 1/ rade a len na strane žalovanej v 1/ rade došlo k bezdôvodnému obohateniu v tejto výške. Preto v tejto časti žalobe vyhovel voči žalovanej v 1. rade.

Prvoinštančný súd žalobu voči žalovanému v 3/ rade zamietol z dôvodu, že žalovaný v 3/ rade peňažné plnenie z neplatnej kúpnej zmluvy neobdržal. Preto sa bezdôvodne neobohatil.

Pokiaľ sa týka času plnenia dlhu, prvoinštančný súd vychádzal z § 563, § 517 ods. 1, 2 a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, ani v žalobe to netvrdil, že by žalovaných vyzval na vrátenie kúpnej ceny pred podaním žaloby. Súd preto úroky z omeškania priznal až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovaným v 1/ a 2/ rade a keďže žaloba im bola doručená 18.1.2018, úroky z omeškania boli priznané od nasledujúceho dňa a len vo výške 5 % ročne, keďže žalobca požadoval úroky z omeškania vo väčšom rozsahu a za dlhšie obdobie než mu patria. Preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o lehotu na plnenie sumy 8.105,11 eur, vzhľadom na jej výšku a vzhľadom na pomery žalovaných v 1/ a 2/ rade, keďže žalovaná v 1/ rade je dôchodkyňa s nízkym príjmom, súd stanovil dlhšiu lehotu na zaplatenie s poukazom na § 232 ods. 3 CSP. Žalovaná zabezpečuje peňažné prostriedky formou predaja časti záhrady.

3. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V spore boli úspešní žalovaní v 1/ a 2/ rade v rozsahu 84 %, neúspech mali v rozsahu 16 %, a preto súd priznal žalovanej v 1/ rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 68 %. Čiastočný nárok na náhradu trov konania vznikol aj žalovanému v 2/ rade a plný nárok na náhradu trov

konania vznikol aj žalovanému v 3/ rade. Žalovanému v 2/ rade a v 3/ rade vzhľadom na skutočnosť, že preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli súd im nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal tretí a štvrtý výrok napadnutého rozsudku. Uviedol, že prvoinštančný súd nedostatočne zistil skutkový stav, resp. nesprávne vyhodnotil právny stav veci. Je nepochybné, že účastníci konania uzavreli dňa 19.6.2014 kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalovaní previedli na žalobcu vlastníctvo k nehnuteľnosti zapísaných na LV XXX, k.ú. I. J.. Je nesporné aj to, že rozsudkom Okresného súdu Prešov bolo určené vlastnícke právo žalovaných k nehnuteľnosti v konaní pod sp. zn. 19C 262/2014. Žalovaní sú povinní vrátiť žalobcovi kúpnu cenu za odpredané nehnuteľnosti, ktorú vo výške 50.000 eur v dňoch 25. až 26.6.2014 uhradil na ich účet. Z tejto ceny bol zaplatený dlh predávajúcich v spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s. a dražobnej spoločnosti. Je irelevantné tvrdenie žalovaných, že predaj nehnuteľnosti nerealizovali a žiadnu kúpnu cenu neobdržali, keď žalovaní v 1/ a 2/ rade kúpnu zmluvu podpísali, úradne overeným podpisom a žalovaný v 3/ rade na predaj týchto nehnuteľností podpísal splnomocnenie s úradne overeným podpisom. Hypotekárna banka poukázala žalobcovi na účet 70.000 eur, ktoré mal poukázať svojmu bratovi za účelom úhrady kúpnej ceny vo veci prevodu vlastníctva bratovho bytu v U.. Ak aj žalovaná v 1/ rade tvrdila, že vybraté peniaze odovzdala Y. A., táto skutočnosť nemôže znamenať nepriznanie práva žalobcu na vrátenie kúpnej ceny, keďže Y. A. mu žiadne peniaze nedal. Spôsob naloženia s kúpnu cenou zo strany žalovaných nemá zaťažovať predávajúceho. Už z výpovede svedka M. vyplýva, že žalovaní nevedia nakladať s peniazmi. Ako naložili s kúpnu cenou neznamená jej krátenie pri rozhodovaní o jej vrátení žalobcovi. Prečo do vrátenia kúpnej ceny nebol zahrnutý zo strany súdu aj žalovaný v 3/ rade, ktorý výslovne na predaj nehnuteľností podpísal splnomocnenie s úradne overeným podpisom súdu vôbec nevyhodnotil. Preto žalobca žiadal, aby súd napadnutú časť rozsudku zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Uplatnil si trovy konania.

5. K odvolaniu žalobcu zaujala písomné stanovisko žalovaná v 1/ rade, ktorá uviedla, že Y. A. v spolupráci so žalobcom sa voči nej dopustili nečestného konania, keď Y. A. zastupoval žalobcu pri vybavovaní kúpnej zmluvy. Y. A. oznámil žalobcovi číslo účtu, na ktorý má zaplatiť kúpnu cenu a taktiež vedel o zaplatení kúpnej ceny žalobcom na účet žalovanej v 1/ rade. Finančné prostriedky bol Y. A. so žalovanou v 1/ rade vybrať z účtu v pobočkách Tatra banky, tieto peniaze mu odovzdala. Je nelogické, prečo by vybrala tak vysokú sumu z účtu v peňažnom ústave, keď po výbere peňazí išla do práce. Uvedené svedčí o prepojení žalobcu a Y. A.. Taktiež je nelogické aj tvrdenie žalobcu, že na okolnosti odovzdania peňazí kúpnej ceny žalovanou v 1/ rade Y. A. sa ho žalobca vôbec nepýtal a prestal s ním byť úplne v kontakte. O prepojení žalobcu s Y. A. svedčí aj fakt, že po záveroch právoplatne skončeného konania evidovaného Okresným súdom Prešov číslo spisu 19C 262/2014 voči Y. A. žalobca nerealizoval žiadne právne kroky, aby svoje konanie čestného kupujúceho obhájil. Žalobca netypicky pred kúpou nehnuteľnosti si túto nehnuteľnosť osobne nebol ani prehlídnut. Aj skutočnosť o pohybe finančných prostriedkov na účte žalobcu svedčí o vrátení kúpnej ceny žalobcovi Y. A.. Preto žiadala, aby odvolací súd prvoinštančný rozsudok potvrdil a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaný v 2/ rade vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že predaj nerealizoval, žiadnu kúpnu cenu neobdržal a všetky operácie a transakcie s peniazmi riadil pán Y. A., ktorý peniaze dostal hneď po výbere v banke. Realizoval aj vyplatenie dlžoby v banke. Manipuloval a riadil celú vec. Rozhodnutie prvoinštančného súdu považuje za spravodlivé. Dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že Y. A. bol právoplatne odsúdený pre takmer identický čin, ktorý sa mu podarilo realizovať aj v jeho prípade, t.j. pre zločin podvodu na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, čo bolo riešené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1T 55/2016 a Krajským súdom v Prešove 2To 47/2017, kde bola konštatovaná aj recidíva Y. A. v oblasti finančnej kriminality a nekalého konania. P. D. konal v zhode s p. A., ktorým sa nechal vo všetkých veciach vyrovnania pozdĺžnosti zastupovať.

7. Vo vyjadrení žalovaný v 3/ rade k odvolaniu žalobcu uviedol, že prvoinštančný súd v odôvodnení uviedol, že keďže mu neboli poskytnuté žiadne peňažné plnenia z kúpnej zmluvy, žaloba voči jeho osobe bola zamietnutá. Osobne sa so žalobcom nikdy nestretol a svoj podiel o veľkosti 1 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV XXX, k.ú. I. J. nikdy nemal v úmysle predáť žalobcovi a ani akejkoľvek tretej osobe. Kúpnu zmluvu zo dňa 19.6.2014 neuzatvoril, na zmluve sa nenachádza jeho podpis. Od žalobcu nikdy neprijal žiadne plnenie peňažného charakteru, ktoré by malo predstavovať kúpnu cenu za predmetné nehnuteľnosti. Poukázal na to, že v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C 262/2014 boli v konaní úspešní. Keďže od žalobcu neprijal žiadne finančné prostriedky a nikdy s ním neuzatvoril žiadnu kúpnu

ani inú zmluvu, žalobca nemá a ani nikdy nemal žiadnu pohľadávku voči jeho osobe. Preto nemohlo z jeho strany dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Preto žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť.

8. K vyjadreniam žalovaných v 1/, 2/ a 3/ rade zaujal písomné stanovisko žalobca, ktorý poukázal opäť na to, ako naložila s kúpnu cenou žalovaná v 1/ rade, čo je len jej vecou, nie vecou žalobcu. Aj ostatní žalovaní boli uspokojení vo svojich podieloch v súvislosti s úhradou kúpnej ceny na účet žalovanej v 1/ rade. Namietal, že by mu Y. A. dal nejaké peniaze z kúpnej ceny vyplatenej žalovanej v 1/ rade. Žiadal rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť, uplatnil si trovy konania.

9. Žalovaná v 1/ rade vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že celú kúpnu cenu odovzdala Y. A., až na 8.205,11 eur. Zotrvala na vyjadrení k odvolaniu.

10. Žalovaný v 2/ rade v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že v danom prípade je potrebné sa venovať vzťahu medzi Y. A., M.. D. D. a ich advokátom G.. Z. D., ktorý pripravoval kúpne zmluvy na tzv. kúpu ich nehnuteľnosti, nie na zákazku predávajúcich, ale kupujúcich. Vrátenie kúpnej ceny, ktorú žalovaní nikdy nepožadovali a neobdržali, je podvodom, o ktorý sa pokúšajú opakovane. Opäť poukázal na trestné konanie voči Y. A. a na skutočnosť, že bez súčinnosti p. D. by p. A. nebol schopný realizovať svoje nekalé úmysly a plány. P. D. konal v zhode s p. Y. A..

11. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na dôvody uvedené v prvoinštančnom rozsudku v celom rozsahu poukazuje a len pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd musí uviesť, že námietky žalobcu sú v súvislosti s napadnutými výrokmi nedôvodné. Žalobca ako základ odvolacej námietky namietal skutočnosť, že prvoinštančný súd vo veci nedostatočne zistil skutkový stav a nedostatočne vec právne posúdil.

12. Pokiaľ sa týka skutkových väd rozhodnutia prvoinštančného súdu, je potrebné uviesť, že ak by prvoinštančné rozhodnutie trpelo skutkovými vadami, teda by bol nesprávne vytvorený skutkový základ tohto rozhodnutia, musel by mať takto nesprávne zistený skutkový základ pôvod aspoň v jednej z troch príčin, ktorými sú chybné vyhodnotenie návrhov na vykonanie dôkazov, nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov, alebo že je tu ešte prípustné dotvorenie skutkového stavu ďalšími novotami. Z obsahu spisového materiálu skutkové pochybenia prvoinštančného súdu nevyplývajú. Prvoinštančný súd vykonal všetky navrhnuté aj relevantné dôkazy, všetky dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP), svoju úvahu o hodnotení dôkazov náležitým spôsobom v rozhodnutí uviedol tak, ako to vyžaduje ust. § 220 ods. 2 CSP. Pri hodnotení dôkazov prvoinštančný súd nehodnotil tieto dôkazy ľubovoľne, hodnotil ich jednak z pohľadu ich dôležitosti vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, kde základnou zisťovanou skutočnosťou bola okolnosť, či a v akom rozsahu došlo k ponechaniu si plnenia z kúpnej ceny uhradenej žalobcom predávajúcim, teda žalovaným. Ďalej prvoinštančný súd hodnotil všetky skutočnosti z dôkazov, ktoré boli zákonným spôsobom získané a ich pravdivosť a hodnovernosť nebola stranami sporu napadnutá. Vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil všetky popísané dôkazy aj s tvrdeniami žalobcu, ktoré však neboli podložené žiadnymi navrhnutými dôkazmi, len skutkové zistenia spochybnili. Skutkové zistenia prvoinštančného súdu boli vyhodnotené nielen s poukazom na tvrdenia žalobkyne o odovzdaní finančných prostriedkov svedkovi Y. A., ale aj v súvislosti s ich výpoveďami v iných konaniach, so závermi rozhodnutí v predchádzajúcom civilnom a aj trestnom konaní, ako aj z pohľadu všetkých okolností, ktoré vyplynuli pri snahe žalovaných, najmä v 1/ a 2/ rade, zabezpečiť úhradu nedoplatku vo vzťahu k Prima banke, a.s. Slovensko, a vo vzťahu k okolnostiam, ktoré navodili žalobca a svedok Y. A. pri uzatváraní kúpnej zmluvy na nehnuteľnosti žalovaných, ako aj s poukazom na nadštandardnú aktivitu Y. A. pri disponovaní s uhradenou kúpnu cenou žalovanou v 1/ rade. Všetky tieto okolnosti mali zásadný vplyv pri úvahe o zodpovednosti žalovaných za vzniknuté bezdôvodné obohatenie na ich strane. Prvoinštančný súd pri úvahe neporušil pravidlá formálnej logiky a nedopustil sa žiadneho pochybenia.

V priebehu konania a v odvolacom konaní s poukazom na ust. § 366 (novoty v odvolacom konaní) neboli zistené žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by prípadne dotvárali skutkové okolnosti prípadu v odvolacom konaní.

13. Prvoinštančný súd sa nedopustil ani nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd riadne aplikoval príslušnú právnu normu, túto právnu normu náležitým spôsobom interpretoval a v súvislosti so skutkovými okolnosťami a s poukazom na uvedenú právnu normu riadnym spôsobom vec posúdil a rozhodol. Je nesporné, že medzi stranami sporu bola uzatvorená absolútne neplatná kúpna zmluva na prevod nehnuteľnosti, keď žalovaní mali v úmysle si obstarat' finančné prostriedky na zabezpečenie úhrady dlhu voči Prima banka, a.s. Slovensko, a nie odpredať rodinný dom. To, že došlo k odpredaju rodinného domu s prísl. v k.ú. I. J., bolo len v dôsledku vzájomnej súčinnosti žalobcu a svedka A., ktorú bližšie vysvetlil prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku. Kúpnu cenu, ktorú mal žalobca uhradiť na účet žalovanej v 1/ rade, ktorý účet bol na vyzvanie svedka Y. A. zriadený žalovanou v 1/ rade v tom istom peňažnom ústave, aký mal žalobca a ktoré finančné prostriedky žalobca prevádzal na účet žalovanej postupne, a to dňa 25.6.2014 tromi samostatnými platbami po 10.000 eur a 26.6.2014 ďalšou samostatnou platbou po 20.000 eur, uhradil v rozsahu tak, aby ich žalovaná v 1/ rade bez ďalších obmedzení mohla denne z účtu aj niekoľkokrát vyberať. Pri výberoch finančných prostriedkov vždy žalobkyni asistoval svedok Y. A., ktorý v súčinnosti so žalobcom bol vždy informovaný o vložení týchto finančných prostriedkov na účet žalovanej a o možnosti disponovať s týmito vloženými finančnými prostriedkami, pretože vždy pri vložení týchto finančných prostriedkov došlo k ich výberu. Žiadne finančné prostriedky vybrané v prvý deň neslúžili na účel, pre ktorý žalovaná v 1/ rade si mienila zobrať pôžičku, a to na úhradu úveru vo vzťahu k Prima banke, a.s., Slovensko, ktorej dlhoval žalovaný v 2/ rade. Až výber vo výške 20.000 eur dňa 26.6.2014, kde suma 10.000 eur bola vybraná skôr a suma zvyšných 10.000 eur bola vybraná až neskôr, o 9:50 hod., slúžila na to, aby o 10:24 hod. bol uhradený nedoplatok žalovaného v 2/ rade žalovanou v 1/ rade v Prima banka, a.s. Slovensko vo výške 8.105,11 eur. Všetky ostatné výbery žalobkyňa odovzdávala svedkovi Y. A. a reálne s touto kúpnu cenou ani nedisponovala. Aj úhrada v prospech Prima banka, a.s. Slovensko bola realizovaná v prítomnosti Y. A., z čoho je možné vyvodit' len jednu okolnosť, ktorá vyplýva z celého konania Y. A. a tým pádom aj žalobcu, že žalovaná v 1/ rade sama, vlastnou vôľou nemala možnosť s finančnými prostriedkami získanými z absolútne neplatnej kúpnej zmluvy, teda tvrdým bezdôvodným obohatením nakladať. Prostredníctvom žalovanej v 1/ rade s týmito financiami nakladal Y. A., resp. iná osoba, než žalovaná v 1/ rade alebo žalovaný v 2/ rade. Žalovaná v 1/ rade bola len prostredníkom, prostredníctvom ktorého dochádzalo k disponovaniu s týmto obnosom, žalovaná nekonala slobodne, konala v tiesni a jej jediným cieľom bolo zachrániť nehnuteľnosť, ktorá bola založená v prospech Prima banka, a.s. Slovensko a reálne hroziacou dražbou. V dôsledku takéhoto konania si žalovaná neuviedomovala vážnosť celej situácie a skutočnosť, že s finančnými prostriedkami, ktoré vyberala z vlastného účtu, vôbec samostatne nenakladala, aj úhradu v prospech Prima banky a vlastne cieľ, ktorý chcela celou transakciou dosiahnuť, bola realizovaná až na pokyn Y. A. poslednou vybranou hotovosťou vo výške 10.000 eur. Preto niet pochyb o tom, že žalovaná v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade okrem výhody, ktorú mali v súvislosti s úhradou nedoplatku v Prima banke, a.s. z poukázaných peňazí žalobcu a zvyšku zostatku 100 eur na účte zriadenom žalovanou v 1/ rade, so zvyškom obnosu z kúpnej ceny, a teda so zvyškom sumy, ktorá by mala byť vrátená žalobcovi z titulu synalagmatického vzťahu, nemali možnosť disponovať a nemali možnosť narábať. S touto sumou prostredníctvom žalovanej v 1/ rade narábala tretia osoba. Žalovaná v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade nad rámec sumy 8.105,11 eur preto za vznik bezdôvodného obohatenia žalobcovi nezodpovedajú. Týmto osobám sa nezvýšil o uvedenú sumu, o ktorú prvoinštančný súd čiastočne zamietol voči nim žalobu, ich majetkové pomery, teda ich situácia sa nezlepšila, čo nakoniec popísal aj prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí. Preto správne rozhodol, pokiaľ žalobu v rozsahu nad sumu 8.105,11 eur a 100 eur voči žalovaným v 1/ a 2/ rade zamietol.

14. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je správne aj vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade, ktorý nemal prístup k financiám zaplateným žalobcom na účet žalovanej v Tatra banke a nemal ani právo disponovať s týmto účtom a za jeho spoluvlastnícky podiel žalobcom mu neboli vyplatené žiadne finančné prostriedky. Preto za vrátenie akéhokoľvek plnenia z neplatného právneho úkonu nezodpovedá. Skutočnosť, že kúpnopredajnú zmluvu na nehnuteľnosť v jeho mene podpísala žalovaná v 1/ rade a že žalovaná v 1/ rade mala reálne prijať finančné prostriedky na svoj účet sa v tomto smere javí irelevantná, pretože do dispozície žalovaného v 3/ rade sa žiadne plnenie zo strany žalobcu nedostalo. V priebehu konania žalobca nepreukázal, že skutkové okolnosti a úvaha prvoinštančného súdu sú nesprávne a že reálne žalovaní sa na jeho úkor bezdôvodne obohatili. Naopak, žalovaní nemali v úmysle sa na úkor kohokoľvek bezdôvodne obohatiť, ich úmyslom bolo zabezpečiť úhradu dlhu voči Prima banke, a.s. Nekalým spôsobom získať nehnuteľnosť určenú na bývanie žalovaných mal žalobca, ktorý ako obozretný kupec si vôbec nehnuteľnosť pred kúpou neprezrel a finančné prostriedky uhradil bez

toho, aby bol v priamom kontakte so žalovanými, resp. aby aspoň vykonal bežnú ohliadku predmetu kúpy. Ohliadku zvonku nie je možné považovať za náležitú opatrosť pri uzatváraní kúpnopredajnej zmluvy. Navyiac, žalobca spolupracoval s Y. A., ktorý bol sprostredkovateľom medzi žalovanými a žalobcom, ktorý priamo dohliadal na výplatu kúpnej ceny a na plnenie z kúpnej zmluvy na jednej strane a na druhej strane na disponovanie žalovanými s kúpnou cenou, čo všetko popri okolnostiach, ktoré zistil prvoinštančný súd, svedčí v neprospech žalobcu. Preto správne postupoval prvoinštančný súd, pokiaľ žalobu v prevyšujúcej časti voči žalovaným v 1/ a 2/ rade zamietol ako nedôvodnú a voči žalovanému v 3/ rade taktiež zamietol, pretože tento k finančným prostriedkom nemal žiaden prístup a neboli mu uhradené.

Preto odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní boli žalovaní v 1/, 2/ a 3/ rade úspešní. Preto im patrí právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím vo veci samej prvoinštančným súdom.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.